

Sesijas dokuments

B10-0200/2024

25.11.2024

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem,

saskaņā ar Reglamenta 136. panta 2. punktu

par ES nelokāmā atbalsta Ukrainai stiprināšanu saistībā ar Krievijas agresijas karu un pieaugošo militāro sadarbību starp Ziemeļkoreju un Krieviju (2024/2940(RSP))

Joachim Stanisław Brudziński, Adam Bielan, Rihards Kols, Mariusz Kamiński, Bogdan Rzońca, Alexandr Vondra, Veronika Vrecionová, Michał Dworczyk, Sebastian Tynkkynen, Roberts Zīle, Małgorzata Gosiewska, Aurelijus Veryga, Assita Kanko, Ondřej Krutílek, Marlena Małag, Charlie Weimers

ECR grupas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES nelokāmā atbalsta Ukrainai stiprināšanu saistībā ar Krievijas agresijas karu un pieaugošo militāro sadarbību starp Ziemeļkoreju un Krieviju
(2024/2940(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Ukrainu un Krieviju kopš 2022. gada 1. marta, jo īpaši 2024. gada 19. septembra rezolūciju par ES dalībvalstu nepārtrauktu finansiālo un militāro atbalstu Ukrainai¹,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus, Konvenciju par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to, Hāgas konvencijas, Ženēvas konvencijas un to papildprotokolus, kā arī Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtus,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/792 (2024. gada 29. februāris), ar ko izveido Ukrainas mehānismu²,
 - ņemot vērā 2024. gada 27. jūnija kopīgās drošības saistības starp Eiropas Savienību un Ukrainu,
 - ņemot vērā NATO 2022. gada stratēģisko koncepciju,
 - ņemot vērā Reglamenta 136. panta 2. punktu,
- A. tā kā 2024. gada 19. novembrī apritēja 1000 dienas, kopš Ukrainas kareivji un iedzīvotāji ar noturību un nelokāmu apņēmību aizstāv savu valsti pret Krievijas agresijas karu, par spīti Krievijas barbariskajiem noziegumiem, kas ir radījuši milzīgus civilos un militāros zaudējumus;
- B. tā kā Krievijas spēki ir sistemātiski un neselektīvi uzbrukuši dzīvojamiem rajoniem un civilajai infrastruktūrai, nogalinot tūkstošiem Ukrainas civiliedzīvotāju un iznīcinot publisko un privāto īpašumu; tā kā Krievijas spēki ir atbildīgi par piespiedu deportācijām un personu, tostarp bērnu, pazušanu, civiliedzīvotāju, karavīru un karagūstekņu nelikumīgu ieslodzīšanu, spīdzināšanu, sodīšanu ar nāvi un par terora aktu veikšanu, tostarp par kara ieroci izmantojuši seksuālu vardarbību un masveida izvarošanu, kā arī turpina mainīt okupēto Ukrainas teritoriju etnisko sastāvu;
- C. tā kā miljoniem ukraiņu joprojām ir pārvietoti gan savā valstī, gan ārpus tās un ir aizbēguši no Krievijas agresijas izraisītās vardarbības un postījumiem;
- D. tā kā 2024. gada novembrī Krievija pastiprināja bombardēšanas kampaņu pret Ukrainu, vērsties pret kritisko energoinfrastruktūru un dzīvojamajiem rajoniem, ieskaitot postošu raķešu un dronu uzbrukumu 18. novembrī Odesā, kurā gāja bojā vismaz 10 civiliedzīvotāji un tika ievainoti vēl 44 citi, viņu vidū arī bērni; tā kā šie uzbrukumi ir

¹ Pieņemtie teksti, P10_TA(2024)0012.

² OV L, 2024/792, 29.2.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/792/oj>.

nodarījuši smagu kaitējumu galvenajām energoiekārtām, atstājot miljoniem ukraiņu bez elektroenerģijas un siltuma (jo tuvojās ziema) un radot katastrofālas humanitārās krīzes risku; tā kā saskaņā ar starptautiskajām tiesībām šādi tīši uzbrukumi civiliedzīvotājiem un kritiskajai infrastruktūrai ir kara noziegumi;

- E. tā kā 2024. gada 21. novembrī Krievijas spēki eskalēja agresiju, raidot uz Ukrainas pilsētu Dņipro vidējas darbības rādiusa virsskaņas ballistisko raķeti “Orešņik”;
- F. tā kā Krievija turpina saasināt savu kodolretoriku, izmantojot to kā iebiedēšanas instrumentu pret Ukrainu un plašāku starptautisko sabiedrību, apdraudot globālo stabilitāti un graužot gadu desmitiem ilgos centienus panākt kodolatbrūnošanos; tā kā vieglprātīga kodolieroču retorikas izmantošana ir ne tikai pretrunā starptautisko tiesību principiem, bet arī apdraud globālo neizplatīšanas līgumu sistēmu, ieskaitot Kodolieroču neizplatīšanas līgumu;
- G. tā kā prezidents Volodimirs Zelenskis savā 2024. gada 19. novembra uzrunā Augstākajā radā iepazīstināja ar Ukrainas iekšējās noturības plānu, kas ietver desmit galvenos punktus — tie paredz pasākumu kopumu vienotības stiprināšanā, kaujasspēju uzlabošanai frontē, armijas apgādē ar ieročiem, finansiālajā drošībā, enerģētikas stiprināšanā, drošības nodrošināšanā, sabiedrības saliedētības stiprināšanā, kultūras veicināšanā un kara veterānu atbalstīšanā; tā kā šā plāna mērķis ir stiprināt Ukrainas aizsardzības spējas, nodrošināt sociālo un ekonomisko stabilitāti un veicināt nacionālo vienotību un kultūras identitāti pašreizējo problēmu kontekstā;
- H. tā kā Krievija ir palielinājusi Ukrainā izvietotā militārā personāla skaitu par gandrīz 100 000 personām un plāno līdz 2024. gada beigām palielināt kopējo skaitu līdz 690 000;
- I. tā kā ASV, Francija un Apvienotā Karaliste ir atcēlušas aizliegumu Ukrainai izmantot tāldarbīgus ieročus pret likumīgiem militāriem mērķiem Krievijas teritorijā, atzīstot Ukrainas suverēnās tiesības uz paš aizsardzību un nepieciešamību cīnīties pret notiekošo Krievijas agresiju, tostarp uzbrukumiem civilajai infrastruktūrai un apdzīvotām vietām; tā kā pret mērķiem Krievijas teritorijā Ukraina jau ir izmantojusi MGM-140 armijas taktisko raķešu sistēmu (*ATACMS*) un *Storm Shadow* raķetes; tā kā Vācija, neraugoties uz starptautiskiem aicinājumiem, joprojām saglabā ierobežojumus Vācijā ražotu ieroču izmantošanai, savukārt citas valstis, kas piegādā ieročus Ukrainai, nav ieviesušas nekādus aizliegumus vai ierobežojumus to izmantošanai;
- J. tā kā ASV joprojām ir lielākais palīdzības sniedzējs Ukrainai; tā kā Eiropas Savienībā lielākie valdības piešķirumi, ko mēra procentos no iekšzemes kopprodukta, ir no Dānijas, Igaunijas, Latvijas, Lietuvas, Polijas, Somijas un Zviedrijas, savukārt lielas ekonomikas valstis, piemēram, Vācija un Francija, ir attiecīgi 17. un 23. vietā;
- K. tā kā 2024. gada maijā ES dalībvalstis apstiprināja, lai Ukrainas atbalstam tiek izmantoti finanšu ieņēmumi, kas gūti no imobilizētiem Krievijas valsts aktīviem, kuri tiek turēti ES un kuru vērtība tiek lēsta aptuveni 210 miljardu EUR apmērā, lai sniegtu līdz 3 miljardiem EUR gadā Ukrainas atjaunošanas un noturības centienu atbalstam; tā kā Krievija gandrīz 41 % no saviem kopējiem izdevumiem tērē aizsardzībai un drošībai; tā kā budžeta ieņēmumus joprojām galvenokārt nodrošina naftas un gāzes eksports un ienākumi arvien vairāk tiek gūti no mēslošanas līdzekļiem, kas iegūti no gāzes, un šis

jautājums nav pienācīgi risināts ne ES, ne G7 valstīs;

- L. tā kā ES dalībvalstis turpina iepirkt no Krievijas fosilo kurināmo un urānu, tā stimulējot Krievijas ekonomiku un vairojot tās karošanai izmantojamos resursus; tā kā kopš pilna mēroga agresijas kara pret Ukrainu sākuma Eiropas Savienībai ir pārdots Krievijas fosilais kurināmais vairāk nekā 200 miljardu EUR vērtībā, kas ir divreiz vairāk nekā Ukrainai tajā pašā laikposmā piešķirtais kopējais finansējums; tā kā ES ir piešķirusi atbrīvojumu Krievijas jēlnaftai, ko pa cauruļvadu “Družba” eksportē uz Ungāriju, Slovēniju un Čehiju; tā kā augošais Krievijas gāzes imports Azerbaidžānā rada bažas par to, vai Azerbaidžāna var aizstāt Krieviju kā gāzes piegādātāju, jo Baku, nespējot apmierināt Eiropas pieprasījumu, var Eiropas patēriņam piegādāt Krievijas gāzi, it kā tā būtu Azerbaidžānas gāze; tā kā Baltijas jūrā joprojām darbojas videi bīstamu un neapdrošinātu Krievijas naftas tankkuģu ēnu flote un tādējādi tiek apiets sankciju režīms;
- M. tā kā Krievija 2024. gada jūnijā parakstīja stratēģiskās partnerības līgumu ar Ziemeļkoreju — pasaulē visizteiktāko bēdīgi slaveno totalitāro režīmu, ar ko izveidota militārā alianse starp šīm valstīm; tā kā Phenjana ir iesaistījusies karā Krievijas pusē — saskaņā ar dažādām aplēsēm tā jau ir nosūtījusi karot no 10 000 līdz 15 000 militārpersonu, tostarp 500 virsniekus un trīs ģenerāļus;
- N. tā kā Ziemeļkoreja apmaiņā pret munīcijas piegādi un karaspēka nosūtīšanu saņem no Krievijas tik ļoti nepieciešamo pārtiku, naftu un naudas līdzekļus un cer saņemt turpmāku palīdzību kodolieroču un raķešu tehnoloģiju zinātnes attīstīšanā;
- O. tā kā abām diktatūrām nerūp cilvēku dzīvību vērtība;
- P. tā kā sākotnēji Phenjana un Maskava noliedza, ka Ziemeļkorejas karavīri tiek sūtīti cīnīties Krievijas-Ukrainas konfliktā; tā kā nolūkā slēpt viņu klātbūtni Ziemeļkorejas karavīriem esot izsniegti viltoti personas dokumenti, kas līdzinās dokumentiem, kādi ir Sibīrijā Jakutijas un Burjatijas reģiona iedzīvotājiem;
- Q. tā kā līdz ar Ziemeļkorejas iesaistīšanos karā Putins cenšas izvairīties no politiski nepopulāras vispārējās mobilizācijas un cenšas aizstāt gandrīz izsmeltos resursus, ko veido Krievijas ieslodzītie un Krievijas Federācijas etniskās minoritātes;
- R. tā kā Ziemeļkoreja, kuras bruņotajos spēkos ir 1,3 miljoni militārpersonu (rezervē ir vēl 560 000), ir nozīmīgs papildu personāla avots un alternatīva Krievijas iesauktajiem, kuri nav izrādījuši lielu motivāciju, masveidā padodoties Ukrainas Kurskas ofensīvas laikā;
- S. tā kā Ziemeļkorejas iesaistīšanās karā palīdz mazināt vietējo politisko risku Putinam un samazina militārā personāla izmaksas, nosūtot kareivjus, kuri apmaiņā pret pamata nodrošinājumu cīnīsies pie jebkādiem nosacījumiem;
- T. tā kā no 2024. gada sākuma Phenjana ir atteikusies no idejas par miermīlīgu apvienošanos ar Dienvidkoreju, kas bija Ziemeļkorejas ideoloģijas stūrakmens, un tādējādi ir vēl vairāk palielinājusi globālo nestabilitāti;
- U. tā kā jau Krievijas iebrukuma Ukrainā sākumā Krievijas ultranacionālistu ideologi aicināja Ziemeļkorejas valdību apsvērt iespēju nosūtīt savu karaspēku piedalīties karā,

to cita starpā motivējot ar nepieciešamība gūt praktisku pieredzi turpmākam karam pret “Rietumu imperiālistiem”;

- V. tā kā Krievija kopš 2012. gada īsteno stratēģiju “aplenktais cietoksnis”, izolējoties no ārpasaules, ierobežojot demokrātiju, kūdod uz pret Rietumiem vērstu noskaņojumu, militarizējot sabiedrību un pārejot no relatīvi vieglā “suverēnās demokrātijas” autoritārisma uz Krievijas analogu čučhes ideoloģijai Ziemeļkorejā,
1. vēlreiz visstingrākajā veidā nosoda agresijas karu, ko Krievija turpina vērst pret Ukrainu, un Baltkrievijas iesaistīšanos šajā karā un pieprasa Krievijai nekavējoties izbeigt visas militārās darbības Ukrainā, bez nosacījumiem izvest no Ukrainas starptautiski atzītās teritorijas visus spēkus un militāro aprīkojumu un kompensēt Ukrainai kaitējumu, kas nodarīts tās iedzīvotājiem, zemei, dabai un infrastruktūrai;
 2. pauž nedalītu solidaritāti ar Ukrainas tautu, pilnībā atbalsta Ukrainas neatkarību, suverenitāti un teritoriālo integritāti tās starptautiski atzītajās robežās un uzsver, ka šis agresijas karš ir klajš un smags ANO Statūtu un starptautisko tiesību pamatprincipu pārkāpums; vēlreiz pauž atbalstu starptautiskās sabiedrības, tostarp NATO, ES un tās dalībvalstu, apņēmībai sniegt humāno palīdzību, militāro atbalstu, ekonomisko un finansiālo palīdzību un politisko atbalstu visos iespējamajos veidos līdz Ukrainas uzvarai, lai galu galā apturētu Krievijas agresijas karu un Ukraina varētu atbrīvot visus savus iedzīvotājus un atjaunot pilnīgu kontroli savās starptautiski atzītajās robežās; uzsver, ka galīgais mērķis joprojām ir panākt Ukrainā taisnīgu un ilgstošu mieru atbilstoši Ukrainas nosacījumiem, nodrošinot tās iedzīvotāju drošību un cieņpilnu dzīvi mierīgā un stabilā Eiropā;
 3. mudina ES un tās dalībvalstis nodrošināt Ukrainai vairāk tālas darbības rādiusa ieroču, progresīvas pretgaisa aizsardzības sistēmas, tostarp *PATRIOT* un *SAMP/T*, munīciju, kā arī *MANPADS*, artilērijas sistēmas un šāviņus, elektroniskās karadarbības sistēmas pietiekamā apjomā, inženiertehnisko aprīkojumu, dronus un pretdronu spējas;
 4. uzsver, ka ir joprojām jāpastiprina sadarbība pretgaisa aizsardzības jomā, tostarp jāizvieto modernas pretgaisa aizsardzības sistēmas, lai pārtvertu pret Ukrainu vērstās Krievijas raķetes un dronus, nodrošinot aizsardzību pret draudiem, kas skar arī ES un NATO gaisa telpu; atzinīgi vērtē Eiropas valstu, tostarp Beļģijas, Dānijas, Nīderlandes, un Norvēģijas, konsorcijs apņemšanos piegādāt Ukrainai iznīcinātājus F-16 un apmācīt Ukrainas pilotus, kas iezīmē būtiskas izmaiņas militārajā atbalstā Ukrainai un nodrošina Ukrainas gaisa spēkiem stabilu platformu dažādām funkcijām, tostarp pārākuma panākšanai gaisā, sauszemes triecieniem un izlūkošanai;
 5. mudina dalībvalstis nekavējoties nodrošināt Ukrainai citus modernus ceturtās paaudzes vai vēl labākus lidaparātus, kā arī tālas darbības raķetes, piemēram, Taurus, kā arī līdzekļus to uzturēšanai — pietiekamā apjomā un bez ierobežojumiem, lai stiprinātu Ukrainas aizsardzības pasākumus, stratēģiskās un operacionālās intereses un ilgtermiņa spējas atturēt Krievijas agresiju;
 6. atzinīgi vērtē ASV, Francijas un Apvienotās Karalistes iestāžu lēmumu atcelt aizliegumu Ukrainai izmantot tālas darbības rādiusa ieročus pret likumīgiem militāriem mērķiem Krievijas teritorijā un mudina citas valstis, kas piegādā šādus ieročus, sekot šim piemēram;

7. stingri nosoda to, ka Krievija kā terorisma ieročus izmanto seksuālu vardarbību, masveida deportācijas, piespiedu pazušanu, spīdzināšanu un tūlītēju nāvessodu izpildi, tostarp Ukrainas bērnu nelikumīgu deportāciju un ieslodzīšanu, un aicina saukt vainīgos pie atbildības, izmantojot starptautiskus mehānismus;
8. nosoda Krievijas neapdomīgo kodolretorikas eskalāciju, kas pārkāpj starptautiskās tiesības, apdraud globālās kodolieroču neizplatīšanas sistēmas un apdraud starptautisko stabilitāti, vienlaikus mudinot visas valstis noraidīt to, ka tiktu normalizēta iebiedēšana ar kodolieroču draudu palīdzību;
9. atbalsta Ukrainas iekšējās noturības plānu, ko iesniedzis prezidents Volodimirs Zelenskis un kurā ir izklāstīti 10 stratēģiskie pīlāri valsts aizsardzības, ekonomikas stabilitātes un sociālās noturības stiprināšanai, un aicina ES un tās dalībvalstis sniegt mērķtiecīgu atbalstu šā plāna (kā arī uzvaras plāna) īstenošanai;
10. atkārtoti pauž ES apņemšanos atbalstīt Ukrainas integrāciju Eiropā, uzsverot, ka Ukrainas noturība, aizstāvot savu suverenitāti un vērtības, atbilst demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību principiem, kas ir ES uzmanības centrā;
11. atgādina, ka Krievijas agresijas karš pret Ukrainu ir daļa no plašāka mērķu kopuma, kas vērsti pret Rietumiem, uz noteikumiem balstītu starptautisko kārtību un tās demokrātiju, drošību, interesēm un vērtībām, kā to Putins atklāti paziņoja nedēļas pirms pilna mēroga iebrukuma; atkārtoti pauž pārliecību, ka Ukraina neatgriezeniski virzās uz dalību ES un NATO; uzsver, ka izlēmīgākas un būtiskākas Rietumu militārās palīdzības trūkums tikai pamudinās Krieviju savu agresiju turpināt; atzīmē, ka Krievijas agresija ir skaidri parādījusi, ka NATO ir galvenā loma Eiropas drošības garantēšanā; uzsver, ka pēc Zviedrijas un Somijas pievienošanās tikai četras ES dalībvalstis nav NATO sabiedrotās, proti, Īrija, Kipra, Malta un Austrija;
12. atkārtoti pauž stingru pārliecību, ka Krievijai ir jāsniedz finansiāla kompensācija par milzīgo kaitējumu, ko tā nodarījusi Ukrainai; tādēļ atzinīgi vērtē Padomes neseno lēmumu ārkārtas ieņēmumus no imobilizētiem Krievijas aktīviem novirzīt, lai atbalstītu Ukrainas kara centienus; turklāt atzinīgi vērtē G7 lēmumu piedāvāt Ukrainai aizdevumu 50 miljardu USD apmērā, kas nodrošināts ar imobilizētiem Krievijas valsts aktīviem; aicina ES kopā ar līdzīgi domājošiem partneriem izveidot pienācīgu tiesisko režīmu ES iesaldēto Krievijas valstij piederošo aktīvu konfiskācijai; tāpat aicina izveidot mehānismu, ar ko panākt, ka Krievija izmaksā Ukrainai ilgtermiņa reparācijas;
13. aicina Padomi saglabāt un paplašināt tās sankciju politiku pret Krieviju un Baltkrieviju, vienlaikus uzraugot, izvērtējot un uzlabojot šīs politikas efektivitāti un ietekmi; aicina Padomi sistemātiski risināt jautājumu par sankciju apiešanu, ko veic Eiropas Savienībā reģistrēti uzņēmumi, trešās personas un trešās valstis, un pieņemt un stingri īstenot ierobežojošus pasākumus pret visām struktūrām, kas veicina sankciju apiešanu un nodrošina Krievijas militāro kompleksu ar militārām un divējāda lietojuma tehnoloģijām un ekipējumu; uzsver, ka ir jānovērš tas, ka ES valstīs ražoti kritiskie komponenti nonāk Krievijas militārās rūpniecības rīcībā; uzskata, ka ir būtiski pastiprināt Eiropas Savienībā ražoto augsto tehnoloģiju iekārtu eksporta un uzturēšanas kontroli, kā arī pastiprināt tiesībaizsardzības pasākumus un sadarbību, lai novērstu sankciju apiešanu; aicina Padomi un dalībvalstis jo īpaši pievērsties jautājumam par

Rietumos izstrādātu komponentu izmantošanu Krievijas ieročos; aicina vēl vairāk ierobežot Krievijas pilsoņu piekļuvi ES, jo īpaši ar stingrākām drošības pārbaudēm, ieskaitot prasību uzrādīt militārā dienesta informāciju Šengenas vīzas pieteikuma procesa laikā;

14. prasa noteikt turpmākas sankcijas pret nozarēm, kas ir īpaši ekonomiski nozīmīgas Krievijai (metallurģijas, kodolenerģijas, ķīmijas un lauksaimniecības nozarēm), Krievijas izejvielām, piemēram, alumīniju, tērauda produktiem, urānu, titānu un niķeli, kā arī noteikt pilnīgu embargo Krievijas sašķidrinātajai dabasgāzei un vērst sankcijas pret “Gazprom” un Krievijas naftas uzņēmumiem; uzsver, ka ir jāpārtrauc jebkāda sadarbība ar Krieviju kodolenerģijas jomā; uzsver, ka Krievija no paļaušanās uz gāzes eksportu pāriet uz no gāzes iegūtiem mēslošanas līdzekļiem, kas Krievijas valstij nodrošina nozīmīgu ieņēmumu un ārvalstu valūtas ieņēmumu avotu, dodot tiešu labumu tās “kara mašīnērijai”, vienlaikus apdraudot ES ekonomiku un apdraudot nodrošinātību ar pārtiku; aicina ES pienācīgi un steidzami risināt šo problēmu, veicot stingrus un izlēmīgus pasākumus;
15. uzsver, ka agresijas noziegumu nevar atstāt nesodītu un ka agresijas kara pret Ukrainu iniciatori un vainīgie — Krievijas Federācijas prezidents Vladimirs Putins, Baltkrievijas prezidents Aleksandrs Lukašenko, Krievijas Federācijas ārlietu ministrs Sergejs Lavrovs, bijušais Krievijas Federācijas aizsardzības ministrs Sergejs Šoigu un pašreizējais Krievijas Federācijas aizsardzības ministrs Andrejs Belousovs —, kā arī visas personas, kas iesaistītas kara pret Ukrainu plānošanā, sagatavošanā, sākšanā vai īstenošanā, būtu jātiesā starptautiskā tiesā un tām nav tiesību uz personisko imunitāti; aicina piemērot sankcijas arī tām valstīm, kuras labprātīgi kurina Krievijas “kara mašīnēriju”, piegādā agresoram aprīkojumu un munīciju vai atvieglo sankciju apiešanu;
16. nosoda Irānas pastāvīgo militāro atbalstu Krievijai, tostarp ballistisko raķešu nodošanu tai, un aicina pastiprināt ierobežojošus pasākumus pret Irānu un visiem tiem, kas iesaistīti Irānas raķešu programmā;
17. stingri nosoda pieaugošo militāro sadarbību starp Ziemeļkoreju un Krieviju un uzskata, ka Ziemeļkorejas karaspēka izvietošana kopā ar piegādātajiem miljoniem artilērijas lādiņu, KN-23 ballistiskajām raķetēm, kā arī uz Ukrainas fronti nosūtītajiem tūkstošiem īpašo spēku karavīru no Korejas Tautas armijas 11. korpusa ir vairāku ANO Drošības padomes rezolūciju pārkāpums un tas viss veicina Krievijas agresiju;
18. uzsver, ka Krievijas, Ziemeļkorejas un Irānas militārtehniskās sadarbības padziļināšana rada nopietnus drošības apdraudējumus ne tikai Ukrainai un Eiropai, bet arī Korejas pussalai un Tuvajiem Austrumiem;
19. uzskata, ka Ziemeļkorejas militārpersonu dalība Krievijas iebrukumā Ukrainā ir kara internacionalizācija un tā ekspansija pāri šo abu valstu robežām;
20. uzskata, ka jaunā militārā autokrātiju alianse ir nopietns izaicinājums uz noteikumiem balstītai starptautiskajai kārtībai un ir nepieciešama spēcīga un skaidra Rietumu pasaules reakcija uz to; aicina ciešāk sadarboties ar līdzīgi domājošām valstīm, jo īpaši ASV, Japānu un Dienvidkoreju, lai palielinātu palīdzību Ukrainai un pastiprinātu sankcijas pret bēdīgi slavenajiem režīmiem Maskavā un Phenjanā, un atkārtoti izvērtēt to stratēģiskās pozīcijas, ieskaitot Ziemeļkorejas piekļuvi Krievijas militārajām

tehnoloģijām;

21. aicina ciešāk sadarboties ar sabiedrotajiem, jo īpaši Japānu un Dienvidkoreju, un uzsver, ka ir vajadzīgs plašāks dialogs ar līdzīgi domājošiem partneriem Indijas un Klusā okeāna reģionā;
22. mudina Ķīnu izdarīt spiedienu uz Ziemeļkoreju, lai tā atvilktu karaspēku, ņemot vērā Ziemeļkorejas atkarību no Ķīnas;
23. ar bažām norāda, ka Krievija aktīvi vervē personas no attālākajiem reģioniem, tostarp Āfrikas, Tuvajiem Austrumiem un Latīņamerikas, izmantojot maldināšanu vai piespiešanu, lai nosūtītu viņus cīņai pret Ukrainas tautu; aicina ANO, Āfrikas Savienību, kā arī valstis, pie kuru iedzīvotājiem mērķtiecīgi vēršas Maskava, veikt aktīvus pasākumus, lai novērstu šo vervēšanu;
24. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam / Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Ukrainas prezidentam, valdībai un Augstākajai radai, Apvienoto Nāciju Organizācijai, ASV valdībai un Kongresam, NATO, Dienvidaustrumāzijas valstu asociācijai, Āfrikas Savienībai un Ķīnai.